

Kiszely Diána:

F84.5: Egy Nem Sima-történet

Szereplők:

Kerecsen – Asperger-szindrómával élő kisfiú

Sima – Kerecsen képzeletbeli barátja

Anya – Kerecsen anyukája

Krisztina néni – tanító néni

Pszichológus

Konyhás néni

Bodza – Kerecsen padtársa, később barátja

Roland – osztálytárs - nagyhangú, vagány

Dominik – osztálytárs - kiszámíthatatlan, bolondos

Attila – osztálytárs - alkalmazkodó, követő

Baca – osztálytárs - magának való, de jószívű, erős testalkatú

Vivien – osztálytárs - nagyhangú, vagány

Anna – osztálytárs - alkalmazkodó, követő

Fruzsina – osztálytárs - tudálékos, de érzékeny

Sólymok

1. jelenet:

Kerecsen: 53 lépés a bejáratától az osztályteremig, 12 lépcsőfok egy lépcsőforduló, de az első az csak 6, a folyosó végén van a terem, az első emeleten, 4 ablak van a teremben, 3 nagy lámpa, 1 nagy asztal és 30 pad a gyerekeknek. Ezek kicsi padok, nem olyan hosszúkásak, mint az előző iskolában, ahol ketten ültünk egy padnál. És itt 3 pad van egy kupacban, össze-vissza a teremben. Ezt nem értem. 13 lány és 16 fiú van az osztályban. Én leszek a harmincadik. Az szép színű szám. Olyan narancssárgás.

2. jelenet:

Kerecsen: ÁÁÁÁÁ! Jönnek a sólymok!!! Jönnek a sólymok!!! Jönnek a sólymok!!!
Jönnek a sólymok!!! Sima, segíts!!

Sima: Kerecsen! Itt vagyok! Nem bántanak! Nyugodj meg!

Kerecsen: Elmentek már? Elmentek?!

Sima: Én nem látom őket. Már nincsenek itt.

Kerecsen: Kinyithatom a szemem?!

Sima: Igen, kinyithatod, Kerencs!

Kerecsen: Mondtam már, hogy ne hívj Kerencsnek! Nem szeretem!

Sima: De a múltkor azt mondtad, hogy ÉN hívhatlak így. Csak én.

Kerecsen: Na jó! De tényleg csak te! És mások előtt ne merj így szólítani! Megértetted?

Sima: Oké, Főnök. Megbeszéltük. Miért nem veszed le azt a sapkát?

Kerecsen: Mert sapkát kell felvenni, különben napszúrást fogok kapni.

Sima: De hát nem is süt a nap!

Kerecsen: Az mindegy. A lényeg, hogy sapkát kell felvenni, na. Hagyjál már békén!

Sima: Jól van, jól! Ne izgulj! Mi újság a sulival? Holnap mész?

Kerecsen: Igen. *(kicsit szomorúan, elgondolkodva)*

Sima: Na, ne légy már ennyire elkenődve! Biztosan jobb lesz, mint az előző.

Kerecsen: Miért, ott a végére már voltak barátaim. Csak az volt a baj, hogy túl hangosak voltak a gyerekek, és piszkáltak, amikor egyedül akartam játszani, és azt nem bírom, érted? Hogy meg akartam ölelni Lucát, és végigmartam a hátát, az is csak véletlen volt. És azért dobtam homokot a fiúk szemébe, mert csúfoltak. Érted? Érted?!

(Sima odamegy hozzá. Kerecsen simogatja, aztán egyre jobban öleli, szinte megfojtja.)

Sima: Jól van, jól! Ne fojts már meg! Nézd?!

Kerecsen: Ez mi?

Sima: Csuklóvédő. Puha, bolyhos. És még vagány is.

Kerecsen: Fú, de király! *(A csuklóvédőt nézegeti, közben Sima eltűnik.)*

3. jelenet:

- Anya:* Nézd, ide tettem az uzsonnádat, ebbe a zsebbe. Nem felejtet el?
- Kerecsen:* De ugye nem csomagoltál olyan undorító szalámit, mint a múltkor?
- Anya:* Nem Kerecsen, nem csomagoltam. Csak olyat csomagoltam, amit szeretsz. Edd meg, de ne csak azt, hanem az ebédet is. Ha éhes vagy, nyugös leszel, tudod.
- Kerecsen:* Ez nem igaz!
- Anya:* Vigyázz a ceruzáidra, meg a ruháidra, ne hagyd el őket, jó?
- Kerecsen:* Jó.
- Anya:* És nézz a másik szemébe, ha beszélgettek, mert az jól esik neki, és akkor majd ő is figyelni fog rád! Rendben?
- Kerecsen:* Igen!
- Anya:* És kérlek, próbálj meg kicsit odafigyelni, hogy ne ugorj rá másokra, és ne húzogasd a lányok haját. Tudom, hogy illatos és finom puha, de ez nekik kellemetlen. Jó?
- Kerecsen:* Jóó!! *(egyre idegesebben)*
- Anya:* És kérlek, próbálj meg ne hisztizni és kiabálni, ha valami olyasmi történik, ami nem tetszik neked, próbálj meg lehiggadni, rendben? *(nincs válasz)* Rendben?
- Kerecsen:* Jó' van már, Anyaaaa! *(ingerülten)*
- Anya:* Jó! Szép napot! Érezd jól magad!
- Kerecsen:* Szia Anya!
- Anya:* Adsz egy puszit? *(gépiesen ad egy puszit)* Szia Kerecsen!

4. jelenet:

(Kerecsen halad a folyosón az osztályterem felé. Közben...)(zúzó zene)

(Bodza a földön ülve olvas. A többi lány egy kupacban játszik valamivel. A fiúk egy papírgurigát rugdosnak.)

Roland: Ide rúgd!

(Focizás közben Roland folyamatosan meglöki Bacát, aki zenét hallgat.)

Baca: Nem látod, hogy itt állok, húgyagyú?!

(Néhány fiú bement a lányvécébe, hogy lelocsolja a lányokat vízzel)

Vivien: Anna! Gyere gyorsan, ott vannak a WC-ben! *(rohanás, sikítások)*

(Az egyik fiú lelocsolja Annát.)

Anna: Kovács Dominik!!! Megmondalak Krisztina néninek!

(Két lány WC papír-tekerccsel és folyékony szappannal igyekszik a mosdó felé. Egy fiú térdén csúszva elállja az útjukat, a lányok majdnem elesnek.)

Fruzsina: Hülye fiúk! Ti nem tudtok semmi normális játékot játszani?! Hö?

(Kerecsen beér a terembe (zene váltás). Néhány lány és fiú beszélgetnek kettes-hármas csoportokban. Valaki szendvicset eszik. Kerecsen tanácstalanul megáll az ajtóban, simogatja a csuklóvédőjét, a gyerekek lassan beszállingóznak a terembe, néhányan majdnem fellökik. Végül bejön a tanító néni is, és kedvesen szól hozzá (zene vége).)

5. jelenet:

Krisztina néni: Szervusz Kerecsen! Üdvözlünk a 4. b-ben. Nézd, ide lepakolhatsz. Itt fogsz ülni Bodzával és Annával. Jó lesz?

Kerecsen: Jó... Csak azt hittem, fiúk mellett fogok ülni, mert az előző iskolában is egy fiú mellett ültem.

Krisztina néni: Nagyjából havonta át szoktam ültetni a gyerekeket, úgyhogy ez mindig változik. Ha szeretnéd, legközelebb megpróbáljuk úgy megoldani, hogy fiúk mellé ülj. Majd meglátjuk, rendben?

Kerecsen: És mi van akkor, ha valaki megbarátkozik valakivel, akkor is elültetik őket?

Krisztina néni: Az ültetés azért van, hogy megtanuljatok különböző csoportokban együtt dolgozni, és mindenki ismerjen meg mindenkit egy kicsit jobban.

(Kerecsen levegőt vesz, mint aki mondani akar valamit, de Krisztina néni rövidre zárja.)

Biztos vagyok benne, hogy jól kijöttök majd Bodzával és Annával.
(osztálytársak vihognak)

(Kerecsen nem mutat érzelmet, végig a csuklóvédőjét simogatja. Krisztina nénin érződik, hogy megvan az első negatív benyomása. Mintha azt mondaná magában: „Hát, úgy tűnik, ez nem lesz könnyű. Gondolom nem véletlenül ment el az előző iskolából.” De nyugodt marad, közben odasétál a tanári asztalhoz. A gyerekek kicsit lefagyva figyelnek. Kezdődik az első óra.)

6. jelenet:

(Kicsengetnek. Sima ott áll Kerecsen mellett, láthatóan ott volt órák közben is.)

Roland: Szünet!!! Ati, hozd a labdát!

(Bodza odamegy Kerecsenhez.)

Bodza: Te nem mész velük focizni?

Kerecsen: Nem. Nem szeretek focizni.

Bodza: Ez fura. Azt hittem, minden fiú szeret focizni.

Kerecsen: Hát én nem.

(Ettől érezhetően szimpatikusabb lesz Bodzának Kerecsen.)

Bodza: És tényleg a Star Wars a kedvenced?

Kerecsen: *(Nagy beleéléssel.)* A Star Wars a legkirályabb dolog a világon. *(Sima elmegy)* A Star Wars Battlefront 2, az a legjobb videojáték, és én már nagyon sokat játszottam vele. Már vagy harminc pályát megcsináltam. És vannak hősök, akikkel játszani lehet, de azokat csak kreditpontokért tudod feloldani, érted?

Bodza: Ühüm.

Kerecsen: Én már játszottam Iden Versio-val, és Chewbacca-val, Finn-el, de Darth Vader-rel és Luke Skywalker-rel még nem tudtam, mert ahhoz nagyon sokat kell játszani, hogy elérjem. És Kylo Rent meg Han Solot is szeretném kipróbálni. És ha végigjátszol egy csatát, akkor 3000 kreditet, 200 crafting part-ot és három darab 2. szintű Iden Versio hőskártyát kapsz. És vannak a loot boxok, amit creditből lehet venni. Érted?

Bodza: Aha. Én is szeretem a Star Wars-t.

Kerecsen: És ki lehet választani a helyszínt. Benne van például Naboo, Kamino, Endor, a Jakku, meg a Halálcsillag2. Ilyenek. Nekem az űrharcok a kedvenceim. És lehet űrhajót is választani. Én a Millenium Falcon-t szeretem a legjobban, főleg, ha Chewie-val vagyok.

Bodza: Mi is megnéztük az anyukámmal a nyolcadik részt a moziban. Nekem nagyon tetszett. Nekem Chewie a kedvencem, mert olyan cuki, de Luke-ot, Leia-t és Rei-t is szeretem.

Kerecsen: De vannak extra képességek is, például van, aki le tudja bénítani, meg van, aki célzás nélkül eltalálja az ellenfelét. Csak az a baj, hogy a fénykardot is csak akkor lehet kipróbálni, ha jedi, vagy ha sith vagy. És ahhoz sok kredit kell. Érted?

(Becsengetnek. Befut mindenki az osztályterembe.)

7. jelenet:

(Ebédlő. Vonulnak a gyerekek a tálcákkal. Kerecsen az ételes ablaknál áll épp.)

Konyhás néni: Te új vagy?

(Kerecsen nem hallja meg. A konyhás néni visszatartja a tányért, amit el akar venni.)

Konyhás néni: Kérdezem, te új vagy?

Kerecsen: Igen. Ez mi?

Konyhás néni: Nem látod? Tökfőzelék. Nesze, itt van hozzá fasírt.

(Rávigja a főzelékre.)

Kerecsen: De ez így nem jó. Így most főzelékes lesz a fasírt.

Konyhás néni: *(elfintorodva, lesújtóan)* Mindenki így eszi, neked is jó lesz!

Kerecsen: De nem lesz jó! *(Dobbant és fájdalmas, kétségbeesett arcot vág.)*

Konyhás néni: Akkor nem eszel! Te kis ssssz..(szaros)! *(elharapja, vagy tátogja a szót)*
Pff! Komolyan mondom, megáll az eszem!

(Kerecsen leül egy asztalhoz, csak kotorászik az ételben. Közben a többiek hangosan csattognak a kanalakkal és csámcsognak. Egyre idegesebb lesz, befogja a fülét, de ettől még idegesebb lesz, majd szinte fellöki a tálcat és kirohan az ebédlőből. Repülnek, vonulnak mögötte a sólymok.)

8. jelenet:

(Kerecsen és Anya hazaérnek. Anya csomagokkal megrakodva. Az ajtóban állnak. Sima is ott áll mögöttük.)

Kerecsen: Kinyithatom a szemem?!

Anya: Igen, Kerecsen, kinyithatod.

Kerecsen: De nem jól mondtad! Azt kell mondani, hogy „Igen kinyithatod, Kerecsen!” Akkor most újra. De az ajtót is nyisd ki megint!

Anya: Jó, de utána tényleg menjünk már be! Leszakad a vállam.

Kerecsen: Kinyithatom a szemem?!

Anya: Igen, kinyithatod, Kerecsen!

Sima: Igen, kinyithatod, Kerecsen! *(kicsit gúnyosan-unottan)*

(Kerecsen elveszi a kezét a szeme elől, belép az ajtón, szertartásszerűen bizonyos mozdulatokat tesz, amin látszik, hogy fontos benne a sorrend – pl. számolja, hányat lép, aztán leveszi a csizmáját, majd a kabátot, a sapkát és a sálát gondosan összehajtva leteszi egy bizonyos szögben, még igazít rajta. A csuklóvédőjét gondosan megigazítja magán, nem veszi le. Közben Anya áll az ajtóban. Kicsit már türelmetlen. Amikor Kerecsen befejezi a mozdulatokat, megáll Anyával szemben, ránéz, és jelez a szemével. Erre Anya is belép az ajtón. Ezután Kerecsen nekifutásból ráugrik, és nagyon erősen szorítja.)

Kerecsen: Szia Anya!

Anya: Szia Kerecsen! *(szertartásszerűen elmondott mondatok)*

Sima: Nem lehetne már valamit változtatni a forgatókönyvön?! Halálra unom magam! *(Ő is belép az ajtón.)*

Kerecsen: Te nem vagy benne a játékban. Ne szólj bele!

Anya: Tessék? *(meghökkenve.)*

Kerecsen: Semmi.

Anya: Ja! Biztosan Sima az, ugye?

Kerecsen: *(Nem hallotta meg a kérdést.)* Anya, kérdezhetek valamit? És figyelj a szemembe!

Anya: Persze. Kérdezz csak!

Kerecsen: Mikor lesz már az, hogy tudni fogom, hogy például ki volt az első, aki itt élt a Földön, és hogy akkor voltak-e űrhajók, meg olyanok, akik nem úgy néznek ki, mint mi emberek, mégis beszélnek? Érted?

Anya: Hát, ez jó kérdés. Hogy egyáltalán tudja-e valaki erre a választ.

Kerecsen: Az 100%, hogy van, aki tudja! Akik azokat a vastag könyveket írják.

Anya: Attól még, hogy valaki könyveket ír, nem biztos, hogy tudja.

Kerecsen: De én tudni akarom! Érted?

Anya: Rendben.

Kerecsen: Nekem ezt tudnom kell! Érted?

Anya: Jó.

(Sima odahajol Kerecsenhez, belesuttog a fülébe.)

Sima: Mit kérsz vacsorára?

(Kerecsen felpattan.)

Kerecsen: Éhes vagyok!

9. jelenet:

(Iskola. A szünetben zajlik a folyosói élet. Az egyik gyerek táncol, a másik magában énekel. a harmadik össze-vissza futkos, sokan kiabálnak. Bodza olvas a folyosói padon ülve. Vivien a matek dolgozattól fél és tanul, de közben folyamatosan, hangosan és affektálva beszél a barátnőjéhez, Annához.)

Vivien: Nem hiszem el, hogy már megint dolgozatot írunk! De most komolyan, mondja már meg nekem valaki, mire jó ez, csak hogy szétgörcsöljem magam?! Tiszta hülyeség ez az egész!

Anna: Ja, ja, szerintem is. Én is utálom.

(A fiúk egy alufólia-galacsinnal fociznak.)

Roland: Mi van már? Mit bénázol? Rúgd már azt a labdát!

(Megjelenik Kerecsen, kóvályog, és mindkét kezével befogja a fülét a hangzavar miatt. Nyomában a sólymok szalامoznak a gyerekek között. Sima a sarokból figyel. Közben már egyre többen kiabálnak, de csak szófoszlányok hallatszanak. A zaj egyre fokozódik. Kerecsen egyszer csak elkezd üvölni. Végül Bodza segítő szándékkal odamegy hozzá.)

Bodza: Gyere, menjünk be a terembe! *(Bevezeti a terembe.)*

(Sima eltűnik.)

10. jelenet:

(Gyermekekórház. Mentálhigiéniai szakrendelés. A hivatalos vélemény diagnózisának közlése után vagyunk.)

Anya: És ez akkor most tulajdonképpen mit jelent?

Pszichológus: Ezt hogy érti, Anyuka?

Anya: Hát, hogy egyáltalán mit kell tennünk, hogy javuljon a helyzet? Mik a kilátásaink?

Pszichológus: Elmennek a területileg illetékes pszichiátriai rendelőbe, ott felírják maguknak a gyógyszert. Persze a szülőnek kell eldönteni, hogy vállalja-e a gyógyszeres kezelést, de mi mindenkor javasoljuk F90.0 és F84.5 esetén.

Anya: De ez az egyetlen módszer?

Pszichológus: A gyógyszer a gyerek javát szolgálja. Attól sokkal nyugodtabb lesz, segíti a beilleszkedést, és nem melléleg a szülőnek is könnyebb így. Erről adok egy tájékoztató füzetet. Tessék! Ebben minden szükséges információt megtalál.

Anya: És valami viselkedés- vagy mozgásterápia? Valami fejlesztés? Erre nincs lehetőség?

Pszichológus: Ha egyik gyógyszer sem válik be, akkor szoktuk javasolni. De ezt majd elmondják a rendelőben. Először mindenképpen oda kell menniük. Ott majd kapnak tájékoztatást a további teendőkről.

Anya: Értem... Köszönöm!

Pszichológus: Akkor legyen szíves, írja ezt alá itt, hogy átvette a hivatalos véleményt, és megkapott minden szükséges tájékoztatást.

(Anya aláírja.)

Pszichológus: Egy év múlva kell jönni kontrollra. Ne felejtsek elhozni a friss véleményeket a rendelőből, az iskolából és a gyógypedagógustól!

Anya: Rendben.

Pszichológus: Visszontlátásra!

Anya: Viszlát!

11. jelenet:

(Folyosó. Az ügyeletes tanár néha megjelenik, ezért a fiúk most nem fociznak, csak egy-egy pillanatra titokban. Kerecsen ugrándozik, izeg-mozog, Bodza ott van a közelében. Sima a háttérben figyel.)

Roland: Na, mi van, Kerencs, jó a sulink?

Kerecsen: Kerecsen vagyok, és ne hívj Kerencsnek!

Roland: Jól van, Kerencs!

Kerecsen: Mondom, Kerecsen, nem hallod?! *(már-már hisztérikusan)*

Roland: Jó. Akkor Fasírtnak foglak hívni. Az jó lesz, Fasírt? *(kuncogás, a többi fiú látványosan Roland mellett áll, őt erősíti)*

Kerecsen: Nem vagyok Fasírt! És hagyjál békén! *(ordítva)*

Roland: Mert különben mi lesz, előrántod a fénykardodat?! Hm? *(gunyorosan)*

(Kerecsen majdnem nekimegy Rolandnak, de Baca megjelenik és közbevág.)

Baca: Hagyd békén, menjél inkább focizni!

Roland: Mi van, Baca? Mit véded ezt a Fasírtot?

Baca: Nem csinált neked semmi rosszat.

Roland: Mi van már? Az apja vagy, vagy mi? *(letérdel, és röhög)*
Röf-röf! Fasírt, én vagyok az apád! *(röhögés)*

(Baca le akar keverni neki egyet, de ő félreugrik. Eközben félig szándékosan nekimegy Kerecsennek. Kerecsen erre birkózni kezd vele, de Roland kezében marad a csuklóvédője. Kétségbeesve néz, aztán hisztériás-rohamban tör ki.)

Kerecsen: Add vissza!!!! Add vissza!!! *(ordítva, visítva)*

(Röhögve, gúnyosan lóbálja maga előtt a csuklóvédőt, ahogy Kerecsen megpróbálja elkapni.)

Roland: Mi van, Fasírt, elhagyott az erő?

(Kerecsen hisztérikusan nekiront, üti, karmolja, és ordít. Bodza közben folyamatosan a háttérbe szorul, Sima mellé. A sólymok köröznak. Ekkor megjelenik Krisztina néni.)

Krisztina néni: Mi van itt? Mit csinálsz Kerecsen? Azonnal hagyd abba!

(Roland gyorsan eldobja a csuklóvédőt és úgy tesz, mintha ő lenne az áldozat. Kerecsen meg sem hallja, tovább üti-vágja Rolandot. A többi fiú erre megpróbálja Kerecsent lefogni. Nagy nehezen sikerül.)

Krisztina néni: Gyere velem, Kerecsen! *(szigorúan)*

(Krisztina néni Kerecsennel el, mögöttük vonulnak a sólymok.)

12. jelenet:

(Fogadóóra az osztályteremben. Krisztina néni kedvesen, de nagyon határozottan beszél.)

Krisztina néni: Sajnos nehezen megy neki a beilleszkedés. A múltkor az a verekedés is...

Anya: Csak megvédte magát, mert csúfolódott vele az a fiú!

Krisztina néni: Tudom, Roland nagyhangú fiú, de azért nem bánt másokat. Szerintem Kerecsen kicsit túlreagálta a dolgot. De akárhogy is, így azért nem lenne szabad viselkedni!

Anya: Ő egy nagyon érzékeny fiú. Nem bírja elviselni, ha csúfolják!

Krisztina néni: Minden gyerek érzékeny. És minden anyuka a saját gyermekét védi. Roland anyukája felháborodva jött hozzám, mert a fiú tele volt kék-zöld foltokkal és karmolásokkal.

Anya: De hát...

Krisztina néni: Anyuka, értse meg, a szülők rajtunk kérlik számon, ha valami történik a gyerekükkel! Kerecsen nagyon okos fiú, de szociálisan nem elég érett. És az neki sem jó, hogy nem tud beilleszkedni. Esetleg érdemes lenne elgondolkodni egy olyan iskolán, ami sajátos nevelési igényű gyerekeket is befogad.

Anya: De hát még csak most jöttünk ide! Kerecsen nagyon nehezen viseli a változást! Én nem szeretném máshova vinni. Biztosan beilleszkedik majd idővel.

Krisztina néni: Nézze, Anyuka, természetesen mindent megteszek, hogy Kerecsen jól érezze magát, de ennyi gyerek mellett sajnos nem tudok annyi figyelmet rászánni, amennyi szükséges lenne. De azt sem hagyhatom, hogy a többi gyerek ne érezze magát biztonságban!

13. jelenet:

(Óráközi szünet. Osztályterem. Kerecsen izeg-mozog a padjaik mellett.)

Bodza: Segítek összepakolni a ceruzáidat. Jó?

Kerecsen: Jó.

(Pakolják a ceruzákat.)

Kerecsen: Olyan jó selymes a hajad.

(Sután megtapogatja a lány haját, Bodza kínosan mosolyog. Befejezik a pakolást.)

Kerecsen: Te furcsa vagy, de olyan érdekes.

Bodza: *(Elmosolyodik.)* Te is.

(Bodza előveszi az uzsonnáját egy dobozkában. Leül az ablakhoz. Közben Kerecsen egyfolytában mozog a padok között.)

Bodza: Gyere, ülj le mellém! Ne rohangálj annyit, mert elszédülök! Nyugodtan csipegessük az almát, és nézzük a bárányszerű felhőket. Most ez a feladat.

14. jelenet:

(Otthon. Kerecsen és Anya a kanapén ülnek, Anya mesét olvas. Kerecsen kezében egy olyan tárgy van, ami a Bodzáé volt eddig (pl. egy plüss kulcstartó), az előző jeleneteknél jól láthatóan megjelent a kislánynál (pl. tolltartón vagy a kezében). Azonban magát a folyamatot nem látta a néző, amikor ezt a tárgyat Bodza odaadja Kerecsennek, ezt csak sejteni lehet.)

Anya: ...így aztán szép lassan elült a zaj, és...

Kerecsen: Kérdezhetek valamit?

Anya: Igen?

Kerecsen: Tudod, hogy valaki kiszámolta, hogy merre jár éppen a Tesla Roadster, és hogy 73 év múlva nagyon közel lesz hozzánk? Csak az a baj, hogy közben lehet, hogy akkorra már nem is lesz, mert ott vannak a mikrometeoritok, meg a napsugárzás, érted?

Anya: Értem.

Kerecsen: És az a baj, hogy a gyorsítórakéták, amikor visszernek a Földre, ők már nem tudják megmondani, hogy utána mi lesz, ha az autó már az űrben van, érted?

Anya: Igen.

Kerecsen: Az a zaj nagyon fájt, amikor tűzijáték volt. A rakéták biztosan kataszrofálisan fájnak.

Anya: Igen, biztosan nagyon hangosak.

Kerecsen: Mert én Őrző vagyok és mindent hallok. A csendet is.

(Csend. Eközben megjelenik Sima. Egy darabig ott áll Kerecsennel szemben, néznek egymás szemébe, majd Kerecsen leveszi a csuklóvédőt átnyújtja Simának. Sima elmegy. Nem szomorú, nem vidám. Így kellett történnie.)

Kerecsen: Mi is az a szám? Tudod melyik!

Anya: F84.5

Kerecsen: Ez olyan, mintha egy droid neve lenne a Star Wars-ból.